

at skyde ind — Sygekasseinspektøren aabenbart ikke har gjort sig klar? Det første er vist dette, at ved denne Erklæring og dens hele Formulering, som jeg ikke fandt Anledning til at læse op, holder Sygekasseinspektøren sig udenfor hele Sagen, men det andet er, at hvis Revisionsudvalgets Beretning er rigtig, maa der foreligge Fejl hos den meget omtalte Jens Andersen, idet nemlig Sygekasserevisionsudvalget angriber Hr. Jens Andersen flere Gange ret haardt. Det, som Sygekasseinspektøren har villet med sin Skrivelse, er da vistnok nærmest at beskytte sin Tillidsmand. Det er derfor, han udtrykker sig saaledes, at Revisionsudvalget har ikke oplyst Sagen, og der overser i i samme Øjeblik Sygekasseinspektøren, at han paa afgørende Maade samtidig kommer til at ramme Poul Christensen.

Det er da nødvendigt at sige et Par Ord om, hvem den meget omtalte Jens Andersen egentlig er. Denne Mand er Sygekassens Tillidsmand, og er det i en overordentlig vidtstrakt Grad. Han er, hvad man tidt har kaldt ham, en lille Sygekassekonger. Han er forhenværende mangeaarigt Byrådsmedlem, mangeaarig Formand for og i dette Øjeblik Forretningsfører for den sydfynske Afdeling af Begravelseskassernes Genforsikring, Formand for Centralforeningen af Sygekasser i Svendborg Amt, Medlem af Sygekassenævnet, Formand for de samvirkende danske Sygekassers Centralforeningers Forretningsudvalg o. s. v. Han er altsaa en meget indflydelsesrig Mand, en Mand, som har hele Autoritetens Stempel paa sig, og dette virker selvfølgelig ikke blot nedad, men ogsaa opad til Sygekasseinspektøren. Han er altsaa en Mand, som efter sin Stilling maa forventes at have ikke blot Sygekasseinspektørens Øre, men ogsaa hans Tillid. Maa jeg nu bede det høje Ting lægge Mærke til hans Opræden i hele denne Sag. Det er ham, der oprindeligt paa et løst Grundlag beskylder Poul Christensen for Underslæb og tager Beskyldningen tilbage Dagen efter, det er ham, der forvolder, at Sygekasseinspektøren den 7. November afviser Sagen, det er ham, der ikke rykker frem med Regnskaberne i December, og det er til syvende og sidst i Virkeligheden ham, der har en positiv Fejl i sine Regnskaber. Ja, jeg maa maaske have Lov til at sige, at han har et Par Fejl i sine Regnskaber, men jeg skal for ikke at trætte Tinget nøjes med at paavise en eneste Ting. I Begravelseskassen — ikke i Sygekassen — skulde der ved Revisionen være 640 Kr., det oplyser for øvrigt Sygekasseinspektøren selv. Disse

640 Kr. er forsvundne. Men dette Underskud kan formindskes ved en Postering, som Jens Andersen giver Anvisning paa. Han siger nemlig, at Revisoren kan paaføre Regnskabet i Begravelseskassen, at Begravelseskassen har skænket Sygekassen et Beløb af 302 Kr. Maa jeg indskyde i Parentes den Bemærkning, at i det hele og store kan denne Tankegang, at Begravelseskassen har gjort dette, godt godkendes — det er ikke det, det kommer an paa. Dette lader Jens Andersen imidlertid Revisor paaføre Regnskabet lang Tid efter, at dette Regnskab har været aflagt for Generalforsamlingen og er blevet godkendt af denne, og samtidig tilføres der ikke Sygekassen et tilsvarende Beløb. Sygekassen har haft Gavn i alt Fald af en Del af denne Sum, nemlig 200 Kr., men der staaar intet Sted paa Sygekassens Regnskab, at denne Post er indgaaet som Indtægt. Den er løbet ind i Summen, som udgør Kassebeholdningen, men er kun ført til Udgift det ene Sted og aldeles ikke ført til Indtægt det andet Sted. Dette er en aabenbar Fejl, og jeg har det Indtryk, at man her har Forklaringen til noget af Hemmeligheden. Der er tillige en anden Fejl med et forsvundet Bilag; den skal jeg dog ikke komme ind paa, men jeg skal kun nævne, at dette Bilag bestemt ikke er forsvundet hos Bestyrelsen, thi det har den afgivet Erklæring om, men det er vistnok forsvundet hos Jens Andersen.

Det er altsaa disse Fejl, som Jens Andersen vistnok har været for stor til at indrømme. Jeg sigter ham ikke for, at der foreligger noget kriminelt, det er slet ikke det, der er Tanken, men der foreligger det, at han har været for stor en Sygekassekonger til, at han har villet have det frem, og han har strittet imod til Trods for, at han derved kom til at kaste et falsk Lys over Poul Christensen, og da han faar denne Beretning fra Revisionen, der oplyser om hans Fejl, protesterer han overfor Sygekasseinspektøren imod Rigtigheden af det, som Revisionsudvalget beretter, endskønt han har Bestyrelsens Ord for, at det er rigtigt. Det er det, der fører Sygekasseinspektøren over i den Tro, som han giver Udtryk i den bekendte Sætning, at Sagen i sin Helhed ikke findes oplyst ved det sidste Revisionsudvalgs Beretning. Men tillige er der en Ting her, som interesserer, og det er det, at denne Erklæring om, at Sagen ikke er oplyst, kommer til at kaste en Skygge over Poul Christensen til Trods for, at det, der her er galt, er noget, der gælder Tiden efter 1907. Enten har Sygekasse-